

[Ritt Bjerregaard]

degivet både direkte og over for udenrigsministeren – også i forhold til det aktstykke, der ligger i Finansudvalget – at vi kan støtte, at man bruger de 50 mio. kr. nu, men vi kan ikke støtte, at pengene går fra de midler, der bruges til at hjælpe ulandene, og derfor er vores forudsætning, at disse midler føres tilbage til ulandsbevillingen. Vi forstår godt, at det kan være svært i et presset budget at finde de nødvendige midler til den indsats, vi skal have i gang, men vi ser oprigtig talt ikke nogen som helst sammenhæng imellem det og de midler, der er afsat til ulandsbistanden.

Så har udenrigsministeren det jo med at bruge Sverige, når han synes, det passer ind i den argumentation, han gerne selv vil have understreget, så når vi taler om de baltiske lande, er der ikke noget om Sverige, og når vi taler om ulandsbevillinger, så er der noget om Sverige, og denne gang skulle det altså tydes sådan: Se nu de stridbare Socialdemokrater i det danske Folketing i modsætning til de pragmatiske og fornuftige i det svenske! Udenrigsministeren ved selvfølgelig nøjagtig lige så godt som vi, at man har en anden ordning vedrørende ulandsbevillingerne i Sverige. Man har nogle andre kriterier, man opdeler dem på en anden måde og har derfor en helt anderledes frihed til at anvende midlerne.

Hvis udenrigsministeren ikke ved det, er jeg sikker på, at der er nogen, der efterfølgende kan fortælle ham, at det ikke er umiddelbart sammenligneligt, hvad man kan gøre i Sverige, og hvad man kan gøre i Danmark, og vi er i hvert fald ikke til sinds at støtte de forslag, udenrigsministeren har fremsat om at bruge 300 mio. kr. af ulandsbevillingerne.

Jeg blev lidt ked af, at udenrigsministeren ikke fik svaret på de to mindre ting, som hr. Jørgen Estrup nævnte i sin ordførertale. Den ene var spørgsmålet om at få løst op for visumbetingelserne.

Hr. Ole Espersen har rejst spørgsmålet adskillige gange i Det Udenrigspolitiske Nævn, og vi synes oprigtig talt, at det var på tide, at udenrigsministeren også omsatte de positive tilkendegivelser, han ved forskellige lejligheder er kommet med, til handling. Derfor efterlyser jeg en positiv tilkendegivelse og nogle bemærkninger om aktion på området, og jeg synes også, at det er vigtigt at tage det emne op om folk, der kommer her til landet, og de omkostninger,

det medfører, således som også hr. Jørgen Estrup nævnte til sidst.

Jeg overrasker nok ikke udenrigsministeren, når jeg om det onde imperium og Reagan, og hvordan man kan tolke det, siger, at jeg er meget mere tilfreds med de formuleringer, der kommer fra den nye udenrigsminister, end jeg var med de formuleringer, som Reagan i sin tid kom med. Jeg mener ikke, at de på nogen måde bidrog til noget konstruktivt, heller ikke til det, der sker for øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det kunne godt være, at der var nogle, der kunne undre sig over, at vi er medforslagsstillere, men at Socialdemokratiet ikke er det. Jeg skal ikke tale for Socialdemokratiet, men jeg skal fortælle, hvorfor vi godt kan være det og se det i forhold til, hvad fru Ritt Bjerregaard sagde.

Fru Ritt Bjerregaard gav nærmest udtryk for, at Folketinget ikke via dagsordener skulle give retningslinjer for udenrigspolitikken. Det er ikke Socialistisk Folkepartis opfattelse. Vi har tidligere arbejdet tæt sammen med Socialdemokratiet om at give retningslinjer, også imellem detaljerede retningslinjer. Det har vi intet imod, vi synes faktisk, det er det, man har et parlament til, og jeg synes også, vi har et parlament til netop at have den slags debatter, som vi har i dag.

Så er der diskussionen om længden. Det synes jeg simpelt hen er noget snidder at gå op i, om den har fire linjer eller den har 15 linjer. Det handler vel om, om man er enig i indholdet, og om indholdet er rimeligt.

Tilbage er en indvending mod ordet »fortsat«, mod at Folketinget opfordrer regeringen til fortsat at føre en aktiv og konstruktiv Østpolitik.

Som det er fremgået af mit indlæg, opfatter vi denne debat som starten på en dansk Østpolitik, og »fortsat« kan altså så heller ikke gå længere tilbage, end da man begyndte at formulere en Østpolitik, og det er sket i de sidste 2-3 måneder.

For vores skyld behøvede det ikke stå der, når der er nogle, der lægger vægt på, at det ikke står der, men det er i hvert fald ikke noget, der er så vigtigt, at det betyder, at vi ikke har kunnet være medforslagsstillere, og jeg synes, det er en